

Przemowa i sprawozdanie J.W. Maurycego hr. Dzieduszyckiego, kuratora Zakładu naukowego Imienia Ossolińskich, w dzień uroczystego posiedzenia 12. października 1854.

Powrócił więc znów dzień któremu założyciel nasz tak wysokie w ustawach swoich nadał znaczenie: dzień mający świadczyć na zawsze o wdzięczności jaką pałał Ossoliński dla monarchy, co pierwszy raczył przychylić się do literackiego tego ustanowienia i przyjąć je pod najlaskawszą swą opiekę... Było-to w czasach, kiedy Europa po mnogich wstrząśnieniach zaczynała znów błogim oddechem pokojem, a cesarz Franciszek I., tak słusznie od Ossolińskiego „Ojcem poddanych sobie narodów nazwany, którego też „wysokim cnotom winny hołd oddawać polecił, założył sobie cel szczytny: aby korzystając z chwil swobodnych, podnosić upadłe, goić wszelakie rany, nadgradzać długoletnie kłeski, rozniecać nanowo światło wojennymi wichrami przytłumione i podawać dobroczynną dłoń Muzom szczęką oręza strwożonym... Spotkała i nasz kraj opiekuneczka Jego żrzenica! Dźwigał właśnie i w nowe przystrajał szaty lwowską wszechnicę nauk, kiedy Józef Maksym. Ossoliński służąc zawsze poczciwej sławie, poświęcał cały swój majątek, składał na ojczystym ołtarzu skarby długim lat szeregiem nagromadzone, aby tylko zostawić przyszłym pokoleniom w spuściznie trwałe zasoby naukowości i prawdziwej oświaty. Cóż dziwnego że ręka takiego monarchy przyłożyła najwyższe piętno do dzieła takiego obywatela? Cóż dziwnego że głosimy ciągle w tych murach cześć i wdzięczność dla Franciszka I., i hołd należny cnotom nieśmiertelnego rodaka? A o ileż milej przychodzi nam wywiązywać się z tego obowiązku w roku niniejszym, kiedy posiadamy w najdosłojniejszym potomku tego samego monarchy, żywy Jego wizerunek, kiedy nasz Zakład był jednym z najpierwszych publicznych instytutów, które gość ten tak wysoki, odwiedzinami swemi uszczęśliwić raczył, dając przy tej sposobności tyle dowodów zaawstwa w przedmiotach naukowych i zamiłowania sztuk pięknych.

Opieka najwyższego tronu i rządów, jaką nam cesarz Franciszek I. tak wspaniale zapewnił, nie przestaje objawiać się coraz-to nowymi dobrodziejstwami! Niewyliczając mnogich darów w dziełach i pismach czasowych, które nas od wysokich c.k. ministerów i od najwyższej krajowej władzy dochodzą, zapadła w tym roku 20. maja wysoka uchwała, w moc której wszystkie próby druków, rycin i litografii, w obrębie tutejszego i krakowskiego administracyjnego okręgu, mają być składane w tym Zakładzie, przezco z bogactwa się on wieloma literackimi i artystycznymi płodami, oszczędza znaczne wydatki i ma ułatwiony sobie przegląd wszechstronnego ruchu umysłowego. Pojedynczy także obywatele nieprzestają dodawać dowody jak dobrze pojmują użyteczność tego Zakładu. — Zmarły niedawno Aleksander hrabia Stadnicki z Kosienic, nieodrodny potomek tytu zasłużonych mężów, przekazał ostatniem woli swej rozporządzeniem pięć tysięcy złr., aby roczny z nich procent był obracany na przykupno nowych dzieł ojczystych. Ś. pam. Wincenty hrabia Krosnowski zapisał tutejszemu muzeum drogocenny utwór z białego marmuru, dłuta sławnego Kanowy. Nie małym jest też poczet żyjących rodaków, którzy dądz dziełami, bądź innemi naukowymi zasobami i ciekawościami zbiory nasze z bogactw raczyli. Niech mi będzie wolno wymienić Jego Ekscel. Najprzewielebniejszego Arcyepiskopusa naszej diecezji, Wysoki Wydział Stanów, przewielebne konsystorze obrządku rzymsko i grecko-katolickiego, senat akademicki, towarzystwo gospodarskie, kasę oszczędności, czeigodnych kapłanów: J.Mc. księdza prowincyała Józefa Browna, Sadoka Barącz, Antoniego Waśniewskiego, uczonego Tytusa hr. Działyńskiego, Aleksandra Czackiego, Aleksandra Batowskiego, doktorów filozofii Franciszka Strońskiego i Jana Szlachetowskiego, pana Januarego Skarżyńskiego niemniej pp. Friedleina i Czecha z Krakowa.

Pamiętamy też dobrze mile odwiedziny męża Stanu i niemniej znakomitego uczonego Jego Ekscel. Barona Geringera, zastępcy Ministra handlu, który z widocznem zajęciem zadnego u nas niepomniawszy szczegóła, raczył przysłać nam następnie bardzo szacowną

i ważną pamiątkę w kosztownem źródłowym dziele: „Roczników Węgiersko-siedmiogrodzkich.“

Taki wszechstronny udział, takie pomocy pozwoliły nam w tym roku posunąć tem znacznie naprzód czynności statutami wskazane, z których, a mianowicie od października 1853 przedsięwziętych, pozwólcie mi dostojni i szanowni Zgromadzeni zdać teraz szczegółowo sprawę.

W ostatniem sprawozdaniu wykazaliśmy roczny dochód Zakładu w sumie dochodzącej 12,000 złr. — Wpływał on dość regularnie w roku bieżącym, a prócz małych zaległości w prowizjach od kapitałów, o które upominać się nie zaniedbano, zachodzą zawsze jeszcze tylko prawne trudności w pobieraniu zapisanych od ś.p. Eugeniusza Brodzkiego 180 dukatów, gdyż spłacanie ich zawisło, jakżeśmy to już w przeszłym roku napomknęli, od procesu toczącego się o dobra Borki, a tymczasem dochodzą nas tylko częściowe kwoty z czynszu dzierżawnego. I tak przekazał nam niedawno c.k. sąd stanisławowski znów 280 złr. 47 kr. na rachunek zaległości, lubo te dziś wynoszą ze wszystkim przeszło 2632 złr. m. k. Rzecznik nasz w Stanisławowie popiera jednak ciągle tę sprawę i dostanie się zapewne wkrótce Zakładowi cały odpowiadający owemu zapisowi kapitał wraz z zaległościami, w skutek zapowiedzianej publicznej sprzedaży Borek.

Mimo tych chwilowych zwłok i przeszkód, pomyslnym jest stan kasy, bo dochodzi obecnie 3000 złr.

Otrzymał bowiem Zakład między innymi z łaski Najjaśniejszego Pana trzykrotną zaliczkę za zniesione w Rakowcu urbaryalne powinności w łącznej sumie 610 złr., a przedsięwzięto już odpowiednie kroki dla uzyskania siedmiokrotnej zaliczki wynoszącej 1423 złr. 20 kr., której procent przyczyni się do podwyższenia stałych dochodów, niewspominając już o niemniej pewnem polepszeniu tychże z powodu przystąpienia Zakładu do ostatniej rządowej pożyczki w kwocie około pięciu tysięcy złr.

Nierównie ważniejszem atoli źródłem przychodu stanie się układ o dalszą dzierżawę Rakowca od 1. lipca 1855 zawrzeć się mający, kiedy otrzymaliśmy już oświadczenie podwyższenia go z 1500 do 2000 złr. rocznie, a oraz ponoszenia wszystkich gruntowych ciężarów i podatków, dotąd w pewnej tylko części od dzierżawcy uiszczanych. W skutek tych rozlicznych nowych napływów powinien urosć stały roczny dochód Zakładu niebawem do sumy 13,000 złr.

Z drugiej strony umorzono w roku bieżącym wszystkie długi Zakładu spłacając 4,692 złr. 11 kr. m.k. a jeżeli przypomniemy, że do października 1853 użyto na ten cel 11,312 złr. 41 kr., okaze się ogólna suma zmazanych tym sposobem ciężarów w łącznej ilości 16,004 złr. 52 kr.

Niespuszczono dlatego z uwagi innych zadań statutami wykazanych, i obrócono znaczną część dochodów bądź na powiększenie zbiorów naukowych, bądź na inne ważne cele, o których choć po-bieżnie napomniemy.

Podwyższono najprzód zasiłki stypendystom tutejszym dawane o 240 złr. rocznie. Gdy bowiem według układu między Ossolińskim a Marcellą z Bielskich hr. Worcellową w r. 1819 względem Rakowca zawartego, $\frac{1}{3}$ część dochodu z tych dóbr ma być obracana na stypendya dla ubogiej, przy Zakładzie kształcącej się młodzieży, a brak funduszy w latach poprzednich i nagromadzone długi niepozwalowały dawać każdemu z trzech stypendystów więcej niż 120 złr. dopiero z początkiem tego roku ujrziała się kuratorya w możności i zbliżenia się do pierwotnego zamysłu założycieli i podniosła każde z tych stypendiów do kwoty 200 złr. rocznie.

W lecie zniesiono niezgrabną i ciężką attykę szpeczącą główny wstęp do tego gmachu i zastąpiono ją frontonem, który odpowiada

architektonicznemu kształtowi całości i ozdobiono go napisem w głoszkaach złocistych z Wiednia umyślnie sprowadzonych. Miło nam jest wyrazić tu publicznie wdzięczność dla p. Teofila Zebrawskiego uczonogo znawcy budownictwa w Krakowie za uprzejme w tym względzie rady i skazówki. — Współcześnie prawie odmalowano i odlakierowano kopułę i dach żelazny nad gmachem bibliotecznym w objętości przeszło 260 sążni kwadratowych, który był długiem działaniem powietrza mocno nadwątlonym.

Obecnie stawia się w lesie rakowieckim nowe pomieszkanie dla leśniczego, w czem zacy p. Dezydery Bogusławski, rządcą dóbr podhajeckich, jak zawsze, nieinteresowany i wielce pożyteczny używa nam pomocy, nieszczędząc zachodu i trudów, za które już tylekroć powinne składaliśmy mu dzięki. Zasługuje także na wdzięczne wspomnienie uprzejmość z jaką Włodzimierz hr. Dzieduszycki, pan Zygmunt Augustynowicz z Sokolnik i pani Julia z Sobolewskich Eminowiczowa dostarczyli tutejszemu ogrodowi różnych rzadkich krzewów i roślin. Przechodzę teraz do stopniowego postępu naszych zbiorów i prac bibliecznych. Przybyło w tym roku.

I. Książek:

- a) z darów dzieł 148 w 259 tomach i broszurach;
 b) z zamiany dzieł 24 „ 29 „ „ „
 c) z przykupna 229 „ 433 „ „ „
 Ogółem..... 401 „ 721 „ „ „

między którymi niektóre tak zwane białe kruki jako to: niewspomniana od żadnego dotąd bibliografa: *Historia św. Stanisława* przez Mikołaja Wilkowieckiego w Krakowie 1585, i *Adama Paxillus* komedia, tamże w 1597 drukowana. — Dalej: *Oktoich* wydany w Ostrogu 1603, *Salomonis liber proverbiorum explicatus* per S. Pistorium w Rakowie bez wyrażenia roku, *Zabawa postna Aleksandra Piotrkowczyka*, Kraków 1654 i *Firleji Joannis Oratio de studio historico* 1604 w Heidelbergu wytoczona. Przybyło dalej:

II. W próbach druku: dzieł 75 w 83 tomach, a broszur, rycin, kart i tym podobnych drukarskich i artystycznych wyrobów razem 3011.

III. Przyrostek w Rękopismach jest zaiste tak ważny, że stanę za lat wiele: ponieważ udało się nam nabyć całe archiwum starożytnego i głośnego w dziejach domu Mniszchów, składające się z kilkudziesięciu ciekawych dokumentów mogących być ozdobą każdego nawet monarchicznego zbioru. — Bliższych o tem szczegółów udzieli nam zaraz p. August Bielowski. Prócz tego nieocenionego skarbu, kupiono innych rękopiśmiennych tomów sześć, a otrzymano w darze dwa. Odznaczają się w tych rzędzie: „*Liber legationum aliorumque negotiorum Joanne Zamoscio Cancellariatum regni regente (1582 i 1583)*,” dalej: „*Jacobi Sobieski Principis Poloniae diarium obsidionis Viennensis, i Venceslai Comitis a Lesuo*“ (*Leszczyńskiego*) „*Annales Rerum polonicarum ab exordio gentis.*“

IV. Autografów kupiliśmy sztuk 6.

V. Rysunków własnoręcznych 12.

VI. Litografii sztuk 5, a między temi tak zwane *Album znakomitego rysownika Kajetana Wincentego Kielisińskiego*, niedawno w Poznaniu wydane. Darowano nam litografie 3, przybyło zatem wszystkich sztuk 8.

VII. Map 31 i atlasów 2, a największą ich część, bo 27 map pojedynczych, należących niegdys do uczonogo jenerała Mrozińskiego, zawdzięczamy hojności zacnej siostry jego pani Supińskiej.

VIII. Liczba obrazów powiększyła się o dziewięć, mianowicie o cztery roboty zmarłego zawczasie Ludwika Białoskórskiego i jedną Felicjana Łobeskiego. Poczytując sobie za obowiązek nabywać dla Zakładu szczególnie artystyczne prace utalentowanych ziomek, zamówiliśmy u Pana Tepy, co w roku przeszłym Wschód zwiedził, dwie akwarelle według szkiców na miejscu zdjętych, które będą nie ostatnią galeryi naszej ozdobą.

IX. Do zbioru tworów sztuk pięknych przybyły, prócz wzmiankowanego już daru p. Krosnowskiego, dwie rzymskie marmurowe urny.

X. Numizmatów dostaliśmy sztuk 51, to jest z przykupna: srebrnych 14 i brązowy 1; a z darów: srebrnych 19, miedzianych 14, brązowe 2 i żelazny 1; nakoniec

XI innych Starożytności sztuk 2.

Licząc: że na przykupno i oprawę dzieł, rękopismów i broszur wydano gotówką . . . . . 1058 zlr.
 Za samo archiwum Mniszchów zapłacono . . . . . 1500 „
 „ dziewięć obrazów . . . . . 472 „
 a za inne naukowe nabytki razem około . . . . . 300 „
 pokazuje się iż obrócono na te cele razem . . . . . 3330 zlr.

Niemalą też osób, mianowicie młodzieży, korzystało z tych coraz-to obficie gromadzących się tu skarbów — Czytelnia niewypróżniała się nigdy, i tak wydano:

W październiku 1853 książki	538	czytającym.
„ listopadzie „ „	737	„
„ grudniu „ „	798	„
„ styczniu 1854 „ „	225	„
„ lutym „ „	664	„
„ marcu „ „	799	„
„ kwietniu „ „	768	„
„ maju „ „	711	„
„ czerwcu „ „	804	„
„ lipcu „ „	671	„
„ sierpniu „ „	673	„
„ wrześniu „ „	382	„

razem . . 7770 czytającym.

Odliczywszy zaś niedziele i święta, niemniej kilkanaście dni kiedy czytanie dla reparacyi lub innych chwilowych przeszkód zawieszonem być musiało, to jest razem dni 80, wypada w przecięciu na każdy dzień 27 czytających.

Wykazaliśmy ich wprawdzie w ciągu ośmiu miesięcy roku przeszłego dziennie 36^{ciu}, lecz ubytek ten da się wyjaśnić okolicznością: że otworzoną została w tych czasach czytelnia biblioteki uniwersyteckiej, co koniecznie na liczbę uczęszczających do naszej, wpłynąć musiało.

Jakkolwiek już z tego, co dotąd miałem zaszczyt wyłożyć, łatwo jest odgadnąć mnogie tutejszych urzędników zajęcia, to nie pozostały przecież dlatego w tyle inne biblieczne prace, a najprzód: układanie katalogu realnego, którego ważność i niezbędną potrzebę usiłowaliśmy wykazać w przeszlorocznem już sprawozdaniu, i który zależy na utworzeniu, za pomocą osobnych kartek, systematycznego przeglądu wszystkich będących tu dzieł i pism, według przedmiotów, aby ułatwić pracującym w jakim bądź zawodzie, wyszukanie potrzebnych materiałów.

W roku przeszłym mieliśmy o tej porze dopiero 11,800 kartek katalogu abecadłowego polskiego. Odtąd odpisano resztę ich, a oraz cały katalog obcy, mianowicie kartek 23,500 z których 6170 zkolacionowano już z oryginałami. — Główne zaś zadanie tej mozolnej i niepoślednich bibliograficznych wiadomości wymagającej pracy, stanowi: rozłożenie wzmiankowanych kartek według umiejętności, i to jest już, co do katalogu polskiego, bez-mała ukończonem.

Wszystkie kartki onego obejmujące 24,000 dzieł są już rozłożone w osobnych pudełkach, zaopatrzonych odpowiedniemi napisami a zawierających wewnątrz w pokrywkach, umyślnie nato sporządzonych, pojedyncze podziały każdej głównej gałęzi umiejętności tak, iż katalog ten już dziś do powszechnego użytku służyć może.

Dla łączniejszego pojęcia wielkości tej pracy, która Panu Karolowi Szajnosze niepospolitą jedną zaletę, powiemy, że: według dzieł o bibliecznych zadaniach, od Denisa, Bentkowskiego, Schleiermachera i innych skreślonych, przyjęto następujące główne działy:

I. Filologia. — II. Teologia. — III. Prawo. — IV. Filozofia. — V. Historia. — VI. Nauki przyrodne. VII. Przemysłowość. — VIII. Matematyka. IX. Sztuka lekarska. — X. Literatura nadobna. — XI. Sztuki piękne — i że każdy z tychże rozkłada się na mniejsze gałęzie, naprzykład: dział I. filologiczny zawiera w szczególności dzieła:

a) O nauce języków i pisma w ogólności,	f) historię literatury,
b) gramatyki i słowniki,	g) klasyków greckich i rzymskich z przekładami na język polski, nakoniec:
c) naukę stylu i estetykę,	h) Naukę i modłę pisania listów.
d) naukę wymowy,	
e) naukę poezyi,	

W podobny sposób obejmuje:

Teologia podziałów	13,	Historia podziałów	23,
Prawo „	21,	Nauki przyrodzone podziałów	6,
Filozofia „	8,	Przemysłowość „	10,

Wprowadzono	do Galicyi	w Kra- kowskie	na Buko- winę	Wprowadzono	do Galicyi	w Kra- kowskie	na Buko- winę
Funtów				Funtów			
Skóry z związku celnego	—	13,93.30	—	Wyroby gliniane najprzedniej- sze	0.56	—	—
„ przednie	13.00	23.90	—	Wyroby żelazne najpospo- litsze	2.00	—	—
„ ze związku celnego	79.00	5,22.71	—	„ „ ze zwią- zku celnego	29.38	26,98.31	—
Wyroby z kauczuku	26.13	1.50	0.32	„ „ pospolite	19.54	7.00	6.41
„ ze związku celnego	—	12.00	—	„ „ ze związku celnego	8,06.50	7,53.60	—
„ przednie	1.00	9.40	0.28	„ „ przednie	27.61	17.35	6.58
Pulacsy i torbeczki ze zwią- zku celnego	—	4.23	—	„ „ ze związku celnego	2,49.50	1,46.60	—
Takież w połączeniu z inne- mi wyrobami	—	1.70	—	Wyroby z krusców	1,21.50	28.50	2,10.04
Rękawiczki	1.00	—	—	Takie z związku celnego	13.50	4.35	—
Fiszbin	27.70	—	—	Maszyny żelazne	2,53.00	9,13.28	—
Wyroby kościane	—	0.15	—	Drobny towar żelazny naj- przedniej- szy	18.10	19.67	0.49
Wyroby drewniane najpo- spolitsze	—	14,75.00	2,17.16	„ „ przedni	8.00	2.38	—
„ „ przednie	4.50	1.00	1,48.36	„ „ ze związku celnego	8.00	39.40	—
„ „ najprze- dniejsze	1.96	2.45	6.42	„ „ pospolite	86.53	1,23.48	1.68
„ „ ze zwią- zku celnego	—	6,70.40	4,53.00	„ „ ze związku celnego	1.70	—	—
Wyroby gliniane najpośle- dniejsze	77.00	—	—	Materycy chemiczne	11.00	6.70	3.30
„ „ poślednie	—	40.00	204,67.00	„ „ bliżej nie- oznaczone	8.60	2,38.77	—
„ „ ze związku celnego	—	35,10	—	Mydła pospolite	21.01	36.80	22.83
„ „ średnie ze związku cel- nego	—	90,00	—	„ perfumowane	20.00	18.00	1.28
„ „ średnie	—	1,21.50	40.48	Książki, mapy, muzykalia	6,37.15	5,07.67	2.87
„ „ przednie	8.34	32.00	0.56	Obrazki i litografie	26.00	40.73	—
„ „ ze związku celnego	—	7.25	—				

Wywóz z kraju.

Wywieziono	z Galicyi	z Kra- kowskiego	z Buko- winy	Wywieziono	z Galicyi	z Kra- kowskiego	z Buko- winy
Funtów				Funtów			
Skóry surowe	3,40.00	1,19.72	—	Kobalt	—	796,67.00	—
Siarka	—	1,60.00	—	Bawełna surowa	847,48.00	2,45.00	—
Potaż	92,74.00	360,71.00	—	Galgany	—	299,84.85	—

Przeworsko. R. 1453.

List ś. Jana Kapistrana.

Honesti vidue Agneti **Ko mschy**n filijsq(ue) ip(s)oru(m) Balthasar et Luce ac fratri eius Nicolao et sororibus eiusdem Elizabeth atq(ue) Heduigi nec non | consanguineis tu(m) amicis eorum, ordinis seraphici patris n(ost)ri Sancti Francisci benefactorib(us) ae benefactricibus deuotissimis frater **Johannes** de Capis|trano eiusde(m) ordinis mi(ni)mus et indignus heretice prauitatis generalis inquisitor Salute(m) et pace(m) in d(omi)no sempit(er)na(m) Qua(m)nis ex caritatis debito om(n)ibus | teneam(ur) Illis tame(o) longe amplius obligamur quor(um) dilectione(m) certis beneficior(um) indiciis freque(n)tius experim(ur) Proinde v(est)re deuotio(n)is sinceritate(m) atende(n)s qua(m) | ad n(ost)r(u)m et prefati patris n(ost)ri sancti Francisci herciscitis ordiue(m) veluti clara experientia cognoui dignu(m) putauit, et diui(n)e acceptabile volu(n)tati vt ab ip(s)o ordine | prerogatiua(m) sencialis sp(irit)ualiu(m) gratiar(nm) Etq(ue) nudi temporalibus bonis caritatis v(est)re subsidiis dignam repend(er)e vice(m) nequaq(uam) t(em)p(or)alit(er) valemus Sp(irit)ualibus uichi|lomi(nus) beneficiis prout in n(ost)ris apud d(o)m(in)u(m) deu(m) n(ost)r(u)m seruamus desideriiis co(m)pensare sp(irit)ualiter affectamus.

Uczcwej wdowie Agnieszce . . . . . także synom Balthazerowi i Łukaszowi bratu Mikołajowi i siostram jej Elżbiecie i Jadwidze, tudzież ich krewnym i przyjacielom, wielce pobożnym dobrodziejom i dobrodziejkom zakonu serafickiego Ojca naszego świętego Franciszka, najniższy i niegodny tegoż zakonu brat **Jan** z Kapistranu, powszechny dochodziel błędów kacerskich pozdrowienie i pokój wieczny w Panu. Aczkolwiek miłość chrześcijańska ku wszystkim nas wiąże, toć nieporównanie więcej jesteśmy dla tych powinni, od których umiłowania w niewątpliwych dobroczynności dowodach często doznajemy. Dla tego, mając zwróconą uwagę na serdeczność dobroczynności, którą, jak to z wyraźnego doświadczenia poznałem, ku naszemu i pomienionego Ojca naszego świętego Franciszka przejęci jesteście, sądziliśmy być godną i Bożej woli przyjemną, abyście od tegoż zakonu łask duchowych doznali udziału. Ale że ogołoceni z dóbr doczesnych, nie możemy w żaden sposób odmierzyć docześnie należytą miarą zasilków dobroczynności Waszej, mimo to jednak radziśny je nagrodzić duchowemi dobrodziejstwami według pragnień w Panu Bogu zachowanych.

(Dokończenie nastąpi.)